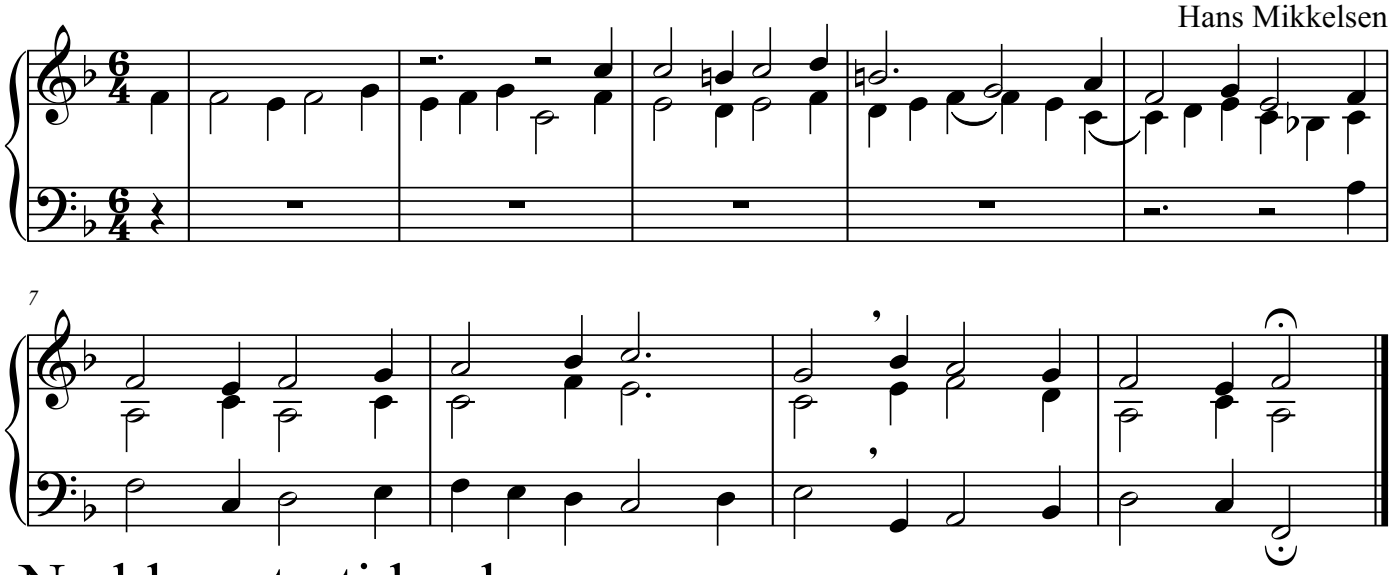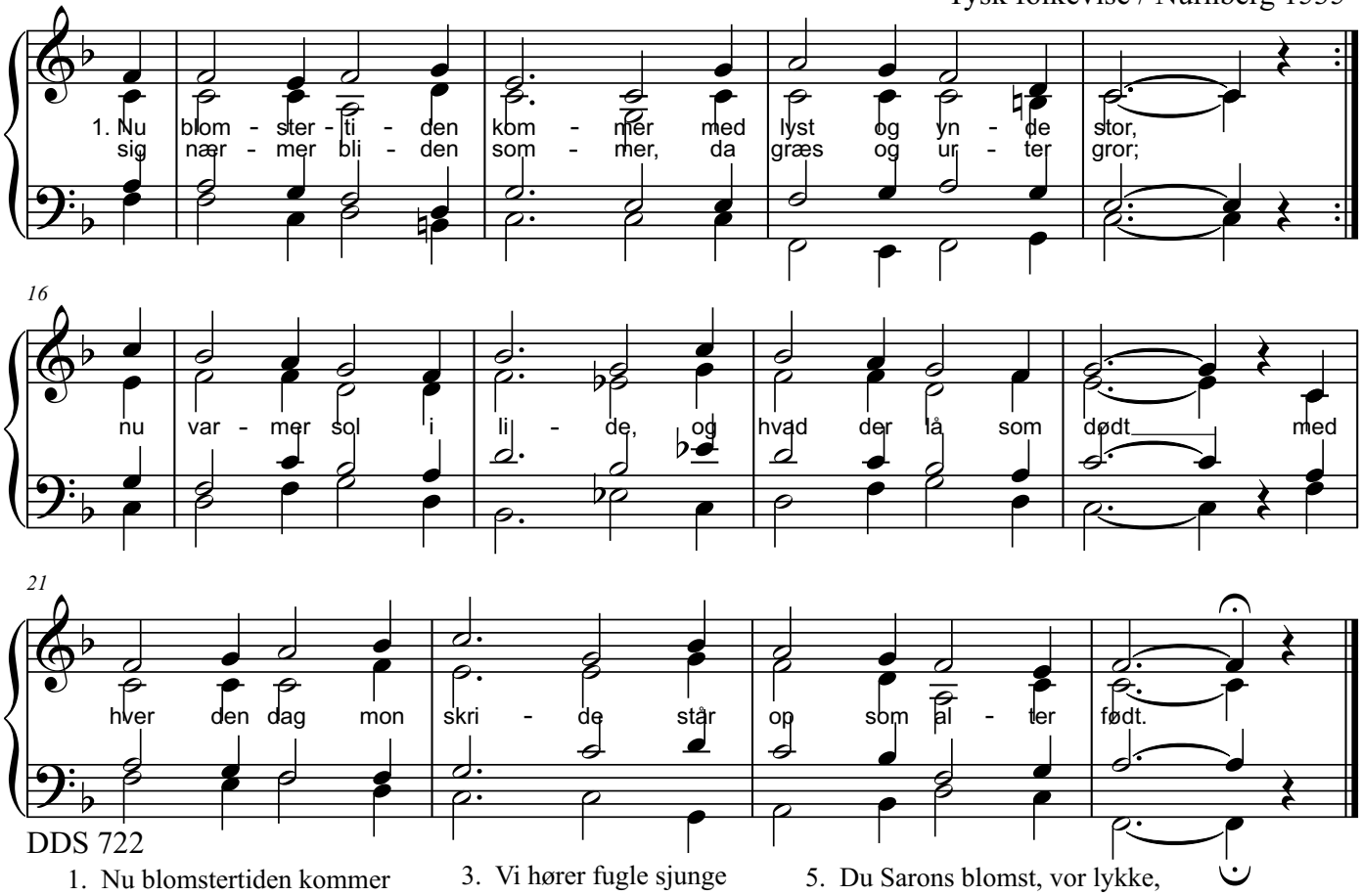Nu blomstertiden kommer DDK 380

Hans Mikkelsen

Nu blomstertiden kommer

Tysk folkevise / Nürnberg 1535

DDS 722

1. Nu blomstertiden kommer
med lyst og ynde stor,
sig nærmer bliden sommer,
da græs og urter gror;
nu varmer sol i lide,
og hvad der lå som dødt,
med hver den dag, mon skride,
står op som atter født.

2. De fagre blomsterenge
og agrene på rad,
de grønne urtesenge
og skovens friske blad,
de skulle os påminde,
hvor Gud er rig og from,
der lader nåden rinde
og række året om.

3. Vi hører fugle sjunge
med mange hånde lyd,
skal ikke da vor tunge
lovsynge Gud med fryd?
Min sjæl, ophøj Guds ære
med lov og glædessang!
Han fryde vil og nære
os på vort levneds gang.

4. Du Herre Jesu Kriste,
vor glædes sol og skin,
bliv hos os til vort sidste,
opvarm vort kolde sind!
Giv kærlighed vort hjerte,
forny vor sjæl og ånd,
vend bort al sorg og smerte
alt med din milde hånd!

5. Du Sarons blomst, vor lykke,
du lilje i Guds dal,1
min sjæl du nådig smykke
med dyder uden tal!
Som dug af Zion signe
din nådes væld min ånd
til roserne at ligne,
der står på Libanon!

6. Velsign du årets grøde
og frugtbargør vort land,
giv daglig du os føde,
velsigne sø og strand;
fra himlen dryppe fedme,
bespis os med dit ord,
og med din nådes sødme
velsigne du vor jord!

Israel Kolmodin 1694.
W.A. Wexels 1840.
M.B. Landstad 1861.
C.J. Brandt 1885.
Bearbejdet 1889.

[1] Kristus, jf. Højs 2,1